

STUDENTEN WEEKBLAD

13^e Jaargang.

No. 20.

HOOFDREDACTEUR: J. E. A. DE VOGEL.

REDACTEURS: C. TELLEGEN, NOTODININGRAT, A. DE JONGH,
W. F. A. ROËLL, E. HIJMANS, G. B. VAN DE WERFHORST.

FAST MEDEWERKER IN ZAKE STUDIEBELANGEN: A. J. STARING.

Vrijdag

24 Febr. '11.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is / 3,50, bij vooruitbetaling / 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN JR.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres: Vlamingstraat 34; daarna en slechts dan, wanneer toch opname in het eerstvolgend nummer gewenscht is, aan dat van den hoofdredacteur: v. Leeuwenhoeksingel 17.

Inhoud.

Wetenschap en wijsheid.

Openbare Vergadering der N. C. S. V.
Theosofie.

Gedachten en gedichten.

Evolutie en Eenheid in de Studentenwereld, door M. J. Römer.
„Ode aan Marietje”, door T. R.

Delftsch Studenten-Corps.

Weekverslag.

Feuilleton.

De korte maar boeiende levenshistorie van wijlen „Everaard Rozenstengel”. (Vervolg.)

Ingezonden.

Gedenkbank P. A. de Genestet.

Ingekomen boeken.

Technische Hoogeschool.

Berichten en mededeelingen.

Correspondentie.

Agenda.

nu omvat stof, kunst en wetenschap en wijsheid, tegenover den Heilige, tegenover den Geest van God, dien geen mensch zien zal en leven, van wien Vondel zegt:

„Wie is het, die zoo hoog gezeten,
Zoo diep in 't grondelooze licht,
Van tyt noch eeuwigheit gemeten
Noch ronden, zonder tegenwicht,
Bij zich bestaet, geen steun van buiten
Ontleent, maer op zich zelve rust”.

Die ja zegt of neen, die niet wikt noch weegt, die zegt tot den mensch: Gij zult niet bestaan in uw dorheid. Dit is de derde negatie, het derde kruis.

En nu het laatste kruis, het hooge kruis, het heilige der heiligen: Deze God, de Heilige die zich offert aan het kruis ter wille van het heil der menschen. God, die zich vereenigt met de menschheid in den kruisdood van Jezus Christus. En hier ligt de climax van de verhouding „Geest en Natuur”, maar tevens is hier het evenwicht hersteld.

HET BESTUUR.

Wetenschap en Wijsheid.

Openbare Vergadering der N. C. S. V.

LEZING van Dr. A. H. de Hartog over:
„Natuur en Geest”.

Beginnen we met ons rekenschap te geven, wat we onder „natuur” te verstaan hebben.

Allereerst ligt voor ons de stoffelijke wereld. Sommigen zeggen:

We kennen niet anders dan onze waarnemingen, onze voorstellingen; we kennen niet anders dan ons bewustzijn. Hier tegen over staan Kant, Schelling, Hegel, Hartmann en de dynamische atomisten, die zeggen: de stoffelijke wereld is wetsopenbaring. De stof immers is een complex van krachtpunten, en al deze krachten zijn aan wetten gebonden. Waar nu krachten zijn, daar is activiteit, die zelve voortkomt uit den wil. Waar wetten zijn, daar is orde, en waar orde heerscht, daar heerscht gedachte.

De stof derhalve is niet anders dan geest, maar in lager bewustzijn (Hartmann). Nu verstaan we de wereld als gecristalliseerde idee. De wereld is niet objectief, doch veeleer trans-subjectief. Het begrip subject-object blijft bij het bewustzijn der menschen staan. De wereld van objectieve stof als trans-subjectieve geest gaat hier boven uit: het is het superbewuste.

Gewoonlijk nemen we als geest het menschelijk bewustzijn.

De verhouding „Natuur en Geest” is nu oorzaak van strijd. De Grieksche filosofie doet de natuur uitleven naar den geest, de christelijke gemeente stelt echter den geest als negatie van de natuur. Hieruit komt voort den strijd om het bestaan, hierin ligt de strijd om het materiaal der doode aarde te onderwerpen aan het doel dat we stellen. De mensch tracht de natuur te bedwingen in haar botte uitleven. Hier is het eerste ontmoetingspunt van geest en natuur, waar de eene den ander dwarsboomt, hier dus is het eerste kruis.

Er is een wereld van zedelijke idealen tegenover het zinnelijk begeeren van den mensch, en hier is weer conflict, tusschen den geestelijk zedelijken mensch en den natuurlijke mensch, die zich naar zijne natuur uitleven wil. Dit is het tweede kruis.

Ten derde komt de mensch met zijn natuurlijkheid, die

Theosofie.

Dinsdag 11. sprak de Heer M. W. Mook uit Amsterdam, in het Spaarbankgebouw voor een goed gevulde zaal over het onderwerp: „Streven naar kennis omtrent het hiernamaals”.

Niet enkel, ja zelfs niet in hoofdzaak is het den spreker te doen de bewijzen bij te brengen van een hiernamaals, maar wel om aan te toonen hoezeer het geloof aan een voortbestaan het leven verrijkt en verdiept en hoe het daardoor een zeer groote invloed ten goede moet hebben op het geheele maatschappelijk leven.

„Onpractisch, louter getheoretiseer” is de tegenwerping van velen. En zij gaan voort: „Heeft men in dit leven niet „reeds moeielijkheden genoeg dan dat het noodig ware ze „te vermeederen door te peinzen over dat wat komen zal? „Is ook niet de beste voorbereiding voor een leven hiernamaals, als het er dan is, een goed en deugdzaam leven „hier? Is het ten laatste ook niet mooier en edeler het „goede te doen louter omdat het goed is, zonder bijge- „dachten aan belooning, in welke vorm dan ook?”

Volkomen waar. Doch, in onkunde zijnde omtrent de toestanden na den dood kan men, ook met den besten wil, veel verkeerd doen en goeds nalaten. Gaat men uit van het standpunt, dat geen leven na dit leven bestaat, wie zal dan niet met Prof. Bolland erkennen: „Een verplichting van den Staat om onverbeterlijke misdadigers op staatskosten te onderhouden, heeft nooit bestaan” en „Op de hoofdzonde moet de hoofdstraf volgen”. Waarom dan dus niet de doodstraf toegepast?

Welk recht heeft men verder zelfmoord zoo sterk af te keuren. tenminste daar, waar niet het ontkomen aan de gevolgen van een misdaad of aan financiële moeielijkheden de oorzaak is. Hij, die niet gelooft aan een hiernamaals kan doodstraf en zelfmoord niet onvoorwaardelijk veroordeelen.

Indien echter bij het vernietigen van het lichaam de geest niet gedood wordt, doch blijft voortleven met even sterke begeerten en hartstochten, dan is de ter dood gebrachte misdadiger een veel grooter gevaar voor den staat, dan de in het stoffelijk lichaam zorgvuldig bewaakte mensch.

Dan ook wordt erkend, dat door zelfmoord wel de moeielijkheden verplaatst, doch geenszins weggenomen worden en de daad dus nutteloos, ja erger dan dit is.

Hoe weinigen onzer beseffen de machtige kracht der gedachte, hoe groot de steun en hulpe is, die gedachten van liefde, gebeden, brengen aan onze gestorven vrienden. Zoo kan men, uit onkunde, veel kwaad doen, veel goed nalaten.

„Het goede doen om het goede zelf en niet om belooning”, mag dit ooit voor den hoogstrevenden mensch het motief zijn om slechts te blijven toeven bij dit leven en zich zelfs af te wenden van de mogelijkheid kennis te verkrijgen omtrant het hiernamaals?

Moge hij dan niet die kennis noodig hebben om het goede na te streven, hij moet weten, dat zijn minder ontwikkelde broeder de motieven van belooning voor goed, en kwaad als gevolgen van slechte daden, nog wel behoeft, hij mist het recht de waarheid te onthouden aan hen, voor wie die waarheid hulp en steun kan brengen, hij zal ook weten, dat deze kennis den mensch niet zelfzuchtig maakt, mits met het vergrooten van zijn inzicht en weten, de ontwikkeling van zijn karakter gelijken tred houdt. doch dat die kennis integendeel hem in staat zal stellen krachtiger hulp te verleen aan zijn medemenschen.

De bewijzen voor de continuïteit van het bewustzijn, ook na het sterven van het lichaam, zijn talrijk en overtuigend voor hen die zoeken en studeeren willen. Langs filosofischen weg kan men de redelijkheid, ja bijna de noodzakelijkheid er van aantonen, terwijl men o.a. langs Spiritistischen weg de wetenschappelijke bewijzen in handen krijgen kan.

Slechts de bewijzen, dat er een leven hiernamaals is, doch nog niet de wegen, die tot kennis omtrent dat hiernamaals leiden. Spiritisme en Theosofie beide beweren U deze kennis te kunnen geven, de eerste puttend uit de getuigenissen van gestorven menschen, de laatste U aanbiedend de leeringen, gegeven door hen. die ten gevolge van hun verder gevorderde ontwikkeling in staat zijn vrij te verkeer in die ons onbekende wereld, hoewel zij nog hier op aarde leven”.

Geeft het Spiritisme meer eerstehandsch kennis en is het dus meer betrouwbaar dan de Theosofie? Beide leeren U, dat de gestorvenen na eenigen tijd niet meer in staat zijn de banden met de aarde, al is het door middel van mediums, te onderhouden. De spiritistische mededeelingen moeten dus onvolledig zijn, spreken elkaar ook vaak tegen.

Moeten wij dan toch meer vertrouwen schenken aan Spiritisme dan aan Theosofie, enkel omdat de beweringen van de een, komen van gestorvenen en van de ander gegeven worden door nog onder ons levende menschen?

Vragen, die een ieder voor zich, door nadenken en studie moet oplossen.

Gedachten en Gedichten.

Evolutie en Eenheid in de Studentenwereld.

In het laatste nummer vóór de kerstvacantie schreef ik een artikel over bovenstaand onderwerp in de hoop, hierdoor vele wantoestanden in ons studentenleven te helpen uitroeien, om dichter te komen bij het ideaal van Eenheid of ten minste er een debat over uit te lokken.

Feuilleton.

De korte maar boeiende levenshistorie van wijlen „Everaard Rozenstengel”.

(Vervolg).

een allerbeleefdste morgengroet wisselde, om dan voorzichtig zijn valiesje in het net te tillen, en zijn zwart geruiten jas in dubbele vouw naast zich te leggen.

Dan werden jaspandjes weggeslagen en liet Everaard zich met reeds een begin van verlichting zacht vallen op de donkerroode kussens, juist in tijds, om niet door het plots aanzetten van den trein, de gevaarlijkste equilibristen-proeven op zijn sportieve kuitjes te moeten maken. Een krantje werd uit den zak gehaald: Het R'sche Nieuwsblad; en de charmante jonge dame wist na eenige oogenblikken het motto te ontcijferen uit de voor haar op den kop staande letter groepjes: Het R'sche Nieuwsblad wilde: „Recht naar het doel!”

Maar Everaard las nog niet. Hij liet zoeven over zijn krantje zijn bliken weiden door het waarlijk gezellige ap-

Het resultaat was echter nihil en ik kan niet anders zeggen, dan dat het me spijt, maar tevens ook zeer verwondert, alhoewel mij voorspeld werd: „Het is zóó waar wat je zegt, dat ze zullen trachten het dood te zwijgen.”

Daar ik van meerdere zijden bewijzen van instemming ontving, kan ik niet nalaten nogmaals te trachten de Eenheidsidee, die zich steeds meer en meer uitbreidt, ook in onze studenten-wereld ingang te doen vinden.

Ik kan niet veronderstellen dat hier toegepast moet worden het spreekwoord: Wie zwijgt stemt toe; want dagelijks ziet of hoort men dingen die er mee in strijd zijn.

Ik kan mij niet voorstellen dat er onder alle studeerenden niet talloze zijn die het ideale van Eenheid gevoelen, zooals er ongetwijfeld ook zullen zijn, die er bezwaren in zien, omdat het zoo veeleischend is en men zooveel voor een ander moet over hebben, iets wat weinig strookt met het egoïsme, dat tegenwoordig meestal, vooral in het Corpsleven alle handelingen beheerscht.

Maar al kunnen we het niet in al zijn omvang ten uitvoer brengen, we kunnen er naar streven en steeds uitgebreider zal het gebied worden, waarop wij het toepassen.

Wordt eens een keer warm voor iets dat tegenwoordig zooveel ingang begint te vinden!

Steunt die beweging, welke voert naar zoo grootsch een ideaal!

Denkt eens goed hoe veel omvattend het is.

In no. 15 van het S. W. schrijft P. V. eenige regelen, waarop ik nu nog het een en ander heb te zeggen.

Hij ziet in, dat door eeuwigdurende Evolutie het oude verdwijnt om voor het nieuwe plaats te maken en zulks kan hij niet waardeeren, — ik hoop tenminste, dat hij met dat „wij” zich zelf alleen bedoelt.

Waarom zijt gij bang voor het nieuwe, dat door evolutie bestemd is de wereld vooruit te helpen? Waarom wilt gij de botsing voorkomen in plaats van haar te bevorderen?

Hoe dieper de stroomingen in elkaar doordringen, des te spoediger zullen zij zich oplossen tot één onweerstaanbare kracht die voert naar het Eene Ware.

Waarom wilt gij à tort et à travers de oude traditie handhaven. Hebt gij meer piëteit voor het verleden dan voor de toekomst?

Ik kan U verzekeren dat ik het heerlijk vind te leven in een tijd waarin de vooruitgang met reuzenschreden gaat, waar de eene botsing volgt op de andere. Het eenige dat ik betreurt is, dat ik niet met meer kracht kan helpen aan die vooruitgang en slechts een atoom kan bijdragen voor het gebouw van Eenheid.

Overall als men rondziet zal men merken dat tradities de slagboom vormen tusschen conservatieve begrippen en de komende tijden van Eenheid. En als men dan doordrongen is van het ideale van dat nieuwe, zal men inzien dat het onmogelijk „koud en kil” kan zijn of „droef kan stemmen”. Trouwens P. V. ziet dit wel in, „het ideale van het samengaan van allen” maar toch is hij er bang voor.

En de democratie. Verwacht men niet van haar dat gebroken zal worden met vele tradities, waarvan wel het

partement. Daar bij het andere portier zat de stugge bijziende meneer, die slechts scheen te leven om bij tusschenpoozen zijn rechter been over zijn linker in de omgekeerde toestand te doen overgaan, telkens waarbij een dof kuchje klonk. Hij liet zijn bliken gaan langs de roode kussens, hooger langs het gebloemde goudleer behang achter de netjes, langs de gordijnen-mekaniekjes en langs de zoldering met gaskroon en noodrem en luchtklep: en als bij toeval daalde dan plots Everaard's blik en rustte heel even op het zachte, charmante gezichtje van de zachte, charmante jonge dame daar schuin over hem. Dan, door onverklaarbare kracht gingen haar oogleden naar boven en twee donkere fluweelige kijkers schuchterden onder fijne wenkbrauwen boog, om dadelijk alle attentie te wijden aan denkbeeldig stofje op het derde knoepje van crème blouse.

Een zucht ontsnapte aan het zoolang beangste gemoed des heeren Rozenstengels. Zooals die zachte, weldadige invloed van de sterkende zonnestralen zijn mager lichaam koesterden, als hij dat heerlijk dolce-far-niente in 't mèrelboschje genoot, zoo kwam ook nu heel langzaam de werking van de vluchtende trein, van dat rustige coupeetje, van de lieve verschijning daar voor hem weg vagen de pressie der laatste dagen; en in een zeker pikant genot werd Everaard zich voortdurend meer bewust, hoe heerlijk hij daar zat, en

oorlogvoeren — het recht van den sterksten — de grootste belemmering is tegen Eenheid.

Maar er wordt gestreden voor dit goede doel en we komen nader en nader, maar het kon veel vlugger. Als ieder ontwikkeld mensch zijn beste krachten er voor gaf en in zijne omgeving de beginselen van Eenheid niet alleen ingang trachtte te doen vinden maar ook ze in toepassing te brengen dan zouden we veel en veel vroeger die belemmering weg gewerkt hebben.

Hoe is het met onze studentenwereld? Voor het overgrote deel bekommert men zich niet of weinig voor wat er in de koude maatschappij geschiedt. Niet als in vele andere landen staan hier de studeerenden aan de spits van de beweging, die de menschheid zoekt op te heffen. Integendeel men tracht hier zich zooveel mogelijk buiten het werkelijke leven te plaatsen en in een bijna volkomen isolement te leven volgens verouderde tradities.

Wel is er een vooruitgang merkbaar, het kan ook niet anders, men kan zich niet aan den geest des tijds onttrekken, maar wel hem zooveel mogelijk hinderpalen in den weg stellen.

De Sociaal-democratische en de Godsdienstig-ethische vereeniging zijn bewijzen van die invloed van buiten, maar als men inziet dat die wrijving van gedachten noodzakelijk is waarom onttrekt men zich dan aan hare gevolgen, zooals bij de groentijkwestie is geschiedt.

Is 't niet logisch dat ouders (dus menschen uit de koude maatschappij) hun kinderen toevertrouwend aan het studentenleven, eischen, dat die tijd zal zijn in overeenstemming met wat hen wacht, eene voorbereiding dus voor het leven en werken in die koude maatschappij.

Alsnog verwijs ik naar mijn vorige artikel hoe ik mij de in de „eerste” plaats noodzakelijke wijzigingen in het studentenleven voorstel.

Mochten de tegenstanders weer zwijgen, zoo doe ik een oproep aan de voorstanders, zich te vereenigen om deze eerste wijzigingen tot stand te brengen. „Eendracht maakt macht”.

M. J. RÖMER.

„Ode aan Marietje”.

Des morgens wen aan d'overzij
Een deur zich op'nen gaat,
En met een glimlach, zoet en blij
Om 't blozend lief gelaat,
Marietje stil naar buiten treedt,
Bedeest voor ogen, die zij weet
Daar boven, haar belagend
En wedergroetjes vragend,
Dan komt er over 't broos gemoed
Een smartelik verlangen
Naar 't fijne bosje dat zo zoet
Er kleurt haar poez'le wangen.
En 't schalkse snoetje dat zich rondt
In preutse lievigheid.....

Een zoentje op die kleine mond,
Is dat geen heerlijkheid?

T. R.

wegjachtte in ratelenden vaart van het hoonende, smoezelende R.

Ook nu was het een heerlijke lichte Zomermorgen en verre blauwende hemel met hier en daar stralend-witte wolkstapelingen welfde zich over de zombeglandsde R'sche landouwen waar elke boom een levenskrachtige vreugde scheen en ieder beekje een sprankelende blijheid. Everaard zag naar dien hoogen hemel, naar de bloeiende landen; hé daar had je het melkhuisje van de modelboederij! en zie daar verder kon hij 't merelboschje onderscheiden.

Een even merkbaar weemoedig trekje zag onze jonge schoone vluchten langs Rozenstengels wangen; want een teer heimwee naar die voorbije, ja voorbije stonden van zaligheid, en tevens een kneuterend genoeg weg te zijn, weg van alle Rinkel-Dinkels en Klarensteens en Stameren-tot Stamerens, dat gaf Everaard een mengeling, die weemoed produceerde.

Hij zag nog steeds het merelboschje in donkere intimiteit te midden der opene weiden... Wat è wat? wrong zich naar buiten uit het verstarrende gezicht van Eefje. En toen, — ja mijn lieve lezer, liefste lezeres, toen klonk daar door de warme stilte van ons rood coupeetje een ruw en krijschend, bulderend woord, te verschrikkelijk om hier neer te schrijven, te vreeslijk dan dat het uw gevoelige

Delftsch Studenten-Corps.

Weekverslag.

Allereerst willen we een beetje ouwe.....
Over een allerschunnigst stelletje boeren,
Ieder had van die kerels méér dan genoeg,
Behalve een zekere M., die om introductie vroeg.
Een paar apen konden die boerenkielen niet velen
En gingen op hún manier Indië spelen.
'n Berige katjan dee vreeselijk vies,
Een dikke Duitscher wat al te onkiesch.
Voor al de Leidsche en Utrechtsche lummels,
Waren de echtste boerenpummels;
Er was slechts een enkel fatsoenlijk gezicht:
O.a. uit Leiden een man van gewicht,
Die zich z'n whysley's niet liet ontgappen,
„Delft deruit of Utrecht"! waren zijn grappen.
Maar later blijkt, dat hij een scheitlaars is
Als hij poep heeft met oud-bibliothecaris.

Veel gevoel schijnt, dat Utrecht niet heeft,
'n Antwoord op 't Volkslied was niet heel beleefd,
Een Oranjegezind „technoloog” kwam er voor op,
En kreeg van 't heele zoodje geducht op z'n kop.

Den volgenden dag had je 't bekende besluit:
Hun oogen brandden met felle randen,
De klokken luiden, luiden ze uit.

Ingezonden.

Aan het Nederlandsche Volk.

Hoeveel duizenden onder U hebben genoten en genieten ook nu nog van de verzen van

P. A. DE GENESTET.

De scholier haalde er zijn „Latijnsche school” en „Het liedje van het land van Kokanje” uit; de student zijn „Liedje van een jong student” en „'t Epikurisch feestgezang”; hij genoot van den „St. Nicolaasavond” en van zoo menig welluidend liedje; de oudere vond er in den berustenden weemoed van „Het haantje van den toren” en zoo vele blijmoedig godsdienstige liederen; ook de geestig hekelende „Leekedichtjes” kwetsten niemand persoonlijk en sloegen in. En wie van dat alles eens genoten heeft, vergeet het nooit weer.

De waarheid van dezen zonnigen mensch, die zich gaf, zooals hij was, is door niemand bestreden, en zijn levenslust en kracht blijft menigeeen tot troost. Hoevele van zijn verzen zijn niet gevleugelde woorden geworden!

Om al deze redenen besloot de Haarlemsche Afdeeling van het Algemeen Nederlandsch Verbond den dichter te

(Zie verder Tweede Blad).

schoonheidszenuwen zouden kunnen verdragen. De heer Everaard Rozenstengel vloekte een wilden vloek van spontane haat; want daar had hij ontdekt op het pad naar het merelboschje weer die grouwelijke combinatie: Harebos en Duitse staande! weer voor zeker op weg, hem, Everaard voor de tweede maal te verrassen! En nog een vloek en nog een vloek bulderde boven het wilde geratel uit. Toen werd onze R'sche banneling zich bewust, wat hij had gedaan; want door geen enkele S. W. redacteur is te beschrijven de peillooze blik van minachting die de bijziende mijnheer door dikke brilleglazen dwars door de coupé slingerden naar dien toornenden man; geen verbeelding kan zich verbeelden de afschuw en schrik in de donkere, fluweelige kijkers, die met eigenares en al angstig wegvluchtten in verste hoekje. Ondanks zwart snorretje en gedistingeerde manieren, ondanks zwart geruiten jas en kroezend „kuifje” was de gentleman gedrochtelijk verworden tot een ruwe bandiet.

En de trein schoot voort in jagende snelheid langs bloeiende weiden en kleurige dorpjes. Eindeloos, eindeloos waren de weinige minuten voor Everaard, in foltering onder die houding van verachting. O zachte, warme meisjesoogen, die ooit een heer hebt betooverd, hebt meegevoerd in regionen van liefde, van verrukking, o zachte, warme

Heeft U al eens een Costume naar Maat van f 30,- bij KREYMBORG gekocht?

JA ?

dan is het voor U voldoende te weten, dat de collectie serie 190 op het oogenblik weder compleet is, aangevuld met extra voordeelige blokkopen en daardoor uitgebreider en schitterender dan ooit.

NEEN ?

wil dan even lezen:

Voor het eerst in **1907** hebben wij te AMSTERDAM in de maanden **Februari** en **Maart** tegen eenheidsprijs van

- f **30.**— Costume (Colbert of Jaquette-model),
- „ **8.50** extra Pantalon,
- „ **25.**— Demi-Saison,

goederen naar maat aangeboden, die regelmatig **veel duurder** moesten kosten.

Wij **wilden** dit doen om onze maatwerkers in den stillen tijd ruim van werk te voorzien en **konden** het, doordat wij reeds lang te voren er op bedacht waren de hand te leggen op daarvoor geëigende „stockwaar” van groote exportfabrieken, welke fabrieken dikwerf tegen fabelachtig lage prijzen willen afstaan, wanneer men maar in staat is hun geheelen oogenblikkelijken voorraad af te nemen, wat **wij kunnen** door den koop over onze **58** eigen en aangesloten Zaken te verdeelen.

Dit werd een groot succès. Van iets wat succès heeft, laat men niet af. Het geheele jaar door is ons **uitkijken** naar de stoffen voor Februari en Maart; **nooit** hebben wij **mindere** kwaliteiten willen afsluiten, maar ook **nooit** onze prijzen **beneden f 30.— per Costume stellen.**

Men kan de COLLECTIE STALEN thans op zicht vragen en zal verwonderd staan over de prachtige kwaliteiten. Voor coupe, bewerking en correct passen GARANDEEREN wij ZONDER EENIG VOORBEHOUD. De kledingstukken zijn in onze Etalage te bezichtigen.

A. KREYMBORG & Co.
MARKT 14-16. Telefoonnummer 322.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 24 FEBRUARI 1911. No. 20.

eeren, wanneer het vijftig jaar geleden zal zijn, dat hij stierf, en op dien dag, den 2en Juli 1911, zou daarom de genoemde Afdeling een

GEDENKBANK

willen onthullen aan den voet der duinen, in of bij het bosch, waar De Genestet zoo graag vertoefde.

Het wordt een bank van Zweedsch graniet, eenvoudig en streng van lijn en b.v. getooid met dit opschrift:

U heb ik uitgelezen,
Mijn bosch en duin en dal,
Daar half mijn thuis mocht wezen,
U eer ik, bovenal!

Bloemendaal 1854. „De liefste plek”.

Maar daarbij moeten wij geholpen worden door heel ons Volk, en zoo doen wij ook op de Pers een beroep ten einde algemeene bekendheid aan dit plan te geven; hoe algemeener, hoe liever; ook kleine bijdragen uit minder voorziene beurzen van die velen, die zijn vereerders zijn, zouden wij zoo graag zien toestroomen.

Wij verzoeken, wat men tot verwezenlijking van dit plan wil afstaan, te zenden aan Mr. H. Ph. 't Hooft, Haarlem, Groote Houtstraat 164, die verantwoording hiervan zal doen in „Neerlandia”, het Maandblad van het Algemeen Nederlandsch Verbond.

Het Bestuur van de Afd. Haarlem en Omstreken A. N. V.:

Dr. J. B. Schepers, Voorzitter.	J. C. Peereboom.
J. C. A. Croin.	Mr. F. G. Schalkwijk.
Mr. H. Ph. 't Hooft.	Mevr. Thöne-Van der Vlucht.
C. Jonges.	Mej. J. A. van Walsem.
J. D. Rutgers van der Loeff.	Dr. J. A. van der Hake, Secr.

Haarlem, Februari 1911.

Ondergeteekenden bevelen dit plan ten eerste aan bij hun landgenooten:

Dr. H. J. Kiewiet de Jonge, Alg. Voorzitter van het Algem. Nederl. Verbond.
A. Stoop, Lid van den Raad van Bijstand van het Algem. Nederl. Verbond, te Bloemendaal.
Dr. A. Kluyver, Voorzitter van de Maatschappij der Nederlandsche Letterkunde, te Leiden.
Prof. Dr. H. Y. Groenewegen, Voorzitter van het Besturend College van het Remonstrantsche Seminarie, te Leiden.
Mr. J. W. de Kanter, Voorzitter van den Nederl. Protestantenvbond.
Mr. A. W. Jacometti, Voorzitter van de Vereeniging Bloemendaals Bloei.
H. L. van Beusekom, Arts, Secretaris van de Vereeniging Bloemendaals Bloei.

meisjesoogen die ooit het hart van een man hebt verkwikt, hebt opgebeurt en zachtken gehuld in uw streelende goedheid, wil gedenken aan Everaards wanhoop, als ooit het geschieden moest, dat ge een man zou toetintelen al uw verachting.

En gij bijziende heeren, gij goudgebrilden, gij met uw rechterbeen over het linker, gedenkt Everaard Rozenstengels verwrongen gelaat toen hij daar zat als bloedende en gevloekte balling, als uitgestootene der maatschappij.

Een schrill gefluit en de trein stoomde Arnhem binnen, en in heerlijk vrij gevoel sprong Rozenstengel op het perron om zich in de woelende massa te verliezen, en om nog een zeker iets. Want evenals hij toen nog een heel klein ventje was en naar school ging aan de hand van Truitje en dan dikwijls vergat voor schooltijd piepie te doen, zoo was hij ook nu als het vergetende kleine kereltje op reis gegaan. En men begrijpt dus zijn haastigen gang door de woele van menschen.

Everaard was waarlijk niet zoo'n heel sullig wezen, en zodoende was het hem dan ook al zeer spoedig gelukt het gezochte oord te vinden. In woesten slag haalde hij de deur achter zich dicht....

Na eenigen tijd werd de aandacht van vele reizigers getrokken door een geweldig bonzen en slaan en murrelen op zekeren deur. Dader was onbekend.

Het Bestuur van het Provinciaal Utrechtsch Genootsch. v. Kunsten en Wetenschappen.
Het Bestuur van de Vereen. tot verfraaiing van Haarlem en Omstreken.
Ds. P. E. Barbas, Haarlem.
Ds. G. Buisman Jr., Delft.
G. S. de Clereq, Bloemendaal.
Ds. J. Craandijk, Haarlem.
Prof. Dr. J. W. Muller, Utrecht.
Dr. H. L. Oort, Utrecht.
W. Graadt van Roggen, Leeuwarden.
Prof. Dr. J. Te Winkel, Amsterdam.
Ds. J. A. Gerth van Wijk Jr., Bennebroek.

Ingekomen boeken.

HET GROOTE ONGELUK.

DE ORGANISATIE DER PROLETARISCHE JEUGD, door J. H. Schaper. Uitgave Brochurehandel der S. D. A. P., Amsterdam.

DE WEG DER MENSCHHEID. „De Middeleeuwen”. Uitgave C. J. J. Dalmeyer, Amsterdam.

CENTURY PATH. Weekly illustrated. Vol. XIV No. 14. Edited by Katherine Tingley.

GREPEN UIT DE GESCHIEDENIS DER THEOSOPHISCHE BEWEGING, door Joseph H. Tussell. Uitgave Univers. Broedersch. en Theosophisch Genootschap, Groningen.

Technische Hoogeschool.

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Binnenl. Zaken dd. 17 Februari 1911 No. 768 Afd. H. M. O., is voor het tijdvak van 1 April tot en met 31 Augustus 1911, benoemd tot assistent voor de Palaeontologie aan de Technische Hoogeschool te Delft, Dr. H. Brüggem te Rostock.

Berichten en Mededeelingen.

DELFTSCHE STUDENTEN SCHAAKCLUB.

Interacademiale wedstrijd.

Gedurende de laatste drie weken heeft de D. S. S. drie interacademiale wedstrijden gespeeld, alle met goede afloop.

2 Februari. Amsterdam—Delft 3—3.

Over twee partijen is men 't nog niet eens, deze kwestie zal hoogstwaarschijnlijk onderworpen worden aan de uitspraak van een vergadering van bestuursafgevaardigden van de vier deelnemende clubs.

9 Februari. Delft—Amsterdam 6—2.

Een uitvoerig verslag heeft men in alle couranten kunnen lezen, daarom geef ik hier alleen de uitslagen der verschillende partijen:

Eindelijk toog ook de stationchef er heen en in wetende blik van meer dergelijken zaken te hebben meegemaakt, overzag hij dadelijk het geval en begreep dat een zekere X zich zelf tot gevangene had gepromoveerd. Hoe groot was echter zijn verbazing en verrassing toen weldra uit het nog steeds niet genoemde oord te voorschijn trad Everaard Rozenstengel, bleek met bloed doorloopen oogen die zochten, angstig snel naar den juist wegrijdenden trein.

Hoe groot was des stationchefs verbazing en verrassing? Want met een „hé Eefje jij hier” werd zijn oude speelkameraad begroet. En meegesleept door het ongewone van plaats en handeling vergat stationchef alle omstanders en deed den volke kund, zich richtend tot Everaard: „Wel man, ik droomde je of getrouwd met Emilie of „gevonnisd door Riinkel Dinkel maar...”

Juist kwam er een trein binnen en er zou een zelfmoord gepleegd zijn zoo het lijdend voorwerp in kwestie niet bijtijds een vizioen had gekregen van zachte wangen en blonde haren en blauwe oogen, zoo niet de heer met zwart geruite jas was in zwijm gevallen met de gestamelde woorden Klaartje, Klaartje!

(Wordt vervolgd).

Amsterdam.		Delft.	
Wit.		Zwart.	
Elzas	1	Nellesteijn	0
v. Duyl	0	v. Westrienen	1
Foest	1/2	Cool	1/2
Leigh	0	Willink	1
Boom	1/2	N. N.	1/2
Nijkerk	0	Jagerink	1
wegens niet opkomen	0		1
Totaal	2	Totaal	6

16 Februari. Leiden—Delft.

Leiden had in Delft indertijd met 7 1/2—2 1/2 verloren, nu bleken ze ons niet zoo gemakkelijk te willen laten winnen. 4—4 gaf de goede verhouding weer, er werd op alle borden hard gestreden.

De uitslagen waren:

Leiden.		Delft.	
Zwart.		Wit.	
Nypels	0	Nellensteijn	1
Adriani	0	v. Westrienen	1
Figee	1/2	Zwager	1/2
Foekens	1	v. Aalst	0
Losecaat Vermeer	1	Cool	0
Hins	1/2	Willink	1/2
Hoog	1/2	de Brauw	1/2
Cath	1/2	Jagerink	1/2
Totaal	4	Totaal	4

a.s. Donderdag zal hoogstwaarschijnlijk de laatste wedstrijd der D.S.S. gespeeld worden te Delft en wel tegen de sterkste club nl. tegen „Lasker” uit Utrecht.

Als deze wedstrijd gewonnen wordt dan heeft de D.S.S. een mooie kans op 't kampioenschap.

De kampioen ontvangt een ornament, voorstellende een (schaak)koning. Deze wisselt ieder jaar. Die club, die hem drie achtereenvolgende jaren verdient krijgt hem in eigendom. Laten we hopen dat dit jaar de koning in Delft be waard zal worden.

A. P. G. MIJNLIEF,
Secretaris D. S. S.

Correspondentie.

Aan den heer C. K.

Uw inzending is ongeschikt voor opname.

Agenda.

DEN HAAG.

Vrijdag 24 Febr. Dierentuin: Vereeniging A. D. O. Eerste opvoering hier ter stede van „Mesalliance”, Tooneel-spel van J. B. Schuil; 8 uur.

Geb. v. K. en W.: Ned. Opera van het Rembrandt-theater: „Mad. Butterfly”; 8 uur.

Schouwburg: Ned. Tooneel: „De bruggenbouwer”; 8 uur.

Zaterdag 25 Febr. Diligentia: Liederenavond van Julia Culp; 8 uur.

Geb. v. K. en W.: Populair concert van het Residentie-orkest, onder leiding van mr. J. A. H. baron van Zuylen van Nijevelt; 8 uur.

Schouwburg: Fr. Opera: „Tannhäuser”; 8 uur.

Zondag 26 Febr. Geb. v. K. en W.: Vaudeville Ensemble: Eere-avond voor mevr. Elise Poons van Biene; „De dame van Maxim”; 8 uur.

Maandag 27 Febr. Geb. v. K. en W.: Laatste opvoering van „Quo Vadis”; 8 uur.

Dinsdag 28 Febr. Geb. v. K. en W.: Duitse opera van het Stadstheater te Münster: „Die weisse Dame”; 8 uur.

Donderdag 2 Maart. Geb. v. K. en W.: Duitse Opera van het Stadstheater te München: „La Tosca”; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 24 Febr. Groote Schouwburg: Rotterd. Tooneelgez.: „De salon-luitenant”; 8 uur.

Tivoli-Schouwburg: Tournée Louis Bouwmeester: „Voerman Henschel”; 8 uur.

Zaterdag 25 Febr. Tivoli-Schouwburg: Ned. Tooneel: „De Bruggenbouwer”; 8 uur.

ADVERTENTIEN.

FRIESCHE KLOK.

TER OVERNAME AANGEBODEN:

een prachtige eiken Klok, geheel compleet.

Te zien: VAN LEEUWENHOEKSINGEL 18.

D. C. M. JANSSEN,

Oude Langendijk 9.

CHAMPAGNE LÉON CHANDON . . .	f 2,00
„ VIX-BARA CARTE ROSE . . .	- 2,50
„ MOËT & CHANDON . . .	- 3,25
„ „ „ Demi Sec . . .	- 3,50
„ „ „ White Star . . .	- 4,25
„ VÈUVE BINET FILS & C ^{IE} . . .	- 3,25
„ HEIDSIECK MONOP. SEC . . .	- 4,50
„ G. H. MUMM . . .	- 4,25
„ DE NEUVILLE & C ^{IE} . . .	- 1,60

E. DE GROOT,
hoek VOLDERSGRACHT 33,
geeft de HOOGSTE prijzen voor ge-
dragen kleederen. Sedert 1870 bekend
onder den naam van VOGELEI.

Ontbiedt

S. LOGCHER,

: CHOORSTRAAT 46, :

die betaalt den HOOGSTEN PRIJS voor
net gedragen Heerenkleeding.

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**